

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 1.10.2008
KOM(2008) 602 slutlig

2008/0191 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering

{SEK(2008) 2532}

{SEK(2008) 2533}

MOTIVERING

1. FÖRSLAGETS ALLMÄNNA RAM

En inre finansmarknad i EU är en avgörande faktor i arbetet på att främja den europeiska ekonomins konkurrenskraft och sänka företagens kapitalkostnader. I handlingsplanen för finansiella tjänster 1999-2005 (FSAP), som syftade till att lägga grunden till en stark finansmarknad inom EU, beskrivs tre strategiska mål:

- Att skapa en inre marknad för institutionella finansiella tjänster.
- Öppna och säkra finansiella marknader för privatpersoner.
- Bästa tänkbara tillsynsregler och övervakning.

I det sammanhanget antogs en ny ram för kapitalkrav i juni 2006 baserad på Basel II-avtalet från G-10-mötet, det så kallade kapitalkravsdirektivet (CRD), som omfattar direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG. Det övergripande målet med förslaget är att se till att kapitalkravsdirektivets effektivitet inte äventyras. Revideringen avser att

- se över regler som förts över från tidigare direktiv, såsom reglerna för stora exponeringar och undantag från tillsynskraven för banknätverk,
- fastställa principer och regler som inte har formaliserats på EU-nivå, såsom behandlingen av hybridkapitalinstrument i den ursprungliga kapitalbasen (primärkapitalet),
- förtydliga tillsynsbestämmelserna för krishantering och inrätta kollegier för att förstärka tillsynens effektivitet.

Översynen av vissa andra områden har föranletts av oron på finansmarknaderna som inleddes 2007 och syftet är i första hand att garantera ett tillräckligt skydd för vissa fordringsägares intressen och den övergripande ekonomiska stabiliteten.

De inkonsekvenser som har identifierats under kapitalkravsdirektivets genomförandefasen måste rättas till för att kunna garantera att dess övergripande målsättning inte äventyras. De flesta av dessa brister är av teknisk art och omfattas av särskilda kommittéförfaranden.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Ett offentligt Internetsamråd genomfördes den 16 april till 17 juni 2008. Kommissionen fick in 118 svar. Med undantag av de svar som enligt de svarande skulle vara konfidentiella återfinns samtliga svar på

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/cross-sector_issues&vm=detailed&sb=Title

Tre frågor togs upp av många av de svarande och förtjänar därför att uppmärksammas särskilt.

2.1. Stora interbankexponeringar

Kommissionen anser att interbankexponeringar inte är riskfria och bör hanteras försiktigt. Kommissionen föreslår att alla interbankexponeringar till 25 % av kapitalbasen eller alternativt ett tröskelvärde på 150 miljoner euro, beroende på vilket belopp som är högst.

2.2. Kapitalkrav för värdepapperisering

Samrådsunderlaget omfattade kravet att originatorerna måste reservera en viss procentandel av sitt kapital för de exponeringar som värdepapperiseras. Som en reaktion på de synpunkterna föreslås nu att man ska kräva att originatorer och medverkande institut behåller en del av risken och att investerarna ser till att detta faktiskt har respekterats. Med tanke på reaktionerna på ett senare offentligt samråd hävdar kommissionen att det är oerhört viktigt att man kan visa att det förekommit en noggrann genomgång och att det ställs strikta krav på affärsmodellen ”originate to distribute”, dvs. att bankerna inte har för avsikt att behålla merparten av sina exponeringar ända till förfallodagen.

2.3. Tillsynskollegier

I samrådsunderlaget ingick behovet av att inrätta ”tillsynskollegier” för alla gränsöverskridande banker och att tillsynsorganen skulle delta i de kollegierna för att diskutera och fatta beslut i specifika frågor genom en icke bindande jämningsmekanism via Europeiska banktillsynskommittén (CEBS) utan att fördelningen av ansvarsområden mellan hemlandets och värdlandets tillsynsorgan skulle ändras.

De flesta intressenter ansåg av olika skäl att förslaget var otillfredsställande.

Det är viktigt att kollegierna förblir effektiva när det gäller övervakning av bankgrupper. Därför anser kommissionen att det ökade informationsflödet borde åtföljas av ett beslut om att två nyckelaspekter tilldelas den samordnande övervakaren (kraven på kapital inom andra pelaren och rapporteringskraven).

2.4. Expertis

Under perioden 2005-2007 bad kommissionen vid flera tillfällen CEBS lämna synpunkter på hybridkapitalinstrument och stora exponeringar. När det gällde hybridkapitalinstrument föreslog CEBS villkoren som alla hybridinstrument skulle uppfylla för att kunna betraktas som kärnkapital inom EU. När det gällde stora exponeringar lade CEBS fram förslag om definitioner, tillämpningsområde för systemet för stora exponeringar, exponeringsgränser och beräkning av exponeringsvärden. De principer som anges i deras svar beaktades till största delen. CEBS råd offentliggjordes på följande webbplats:

<http://www.c-ebs.org/Advice/advice.htm>

Kommissionens tjänstenheter inrättade dessutom en arbetsgrupp med medlemmar som utsetts av Europeiska bankkommittén, som 2007 och 2008 genomförde möten som varade i nio dagar. Europeiska bankkommittén godkände ett utkast till detta förslag vid sitt sammanträde den 20 juni 2008.

3. KONSEKVENSBEDÖMNING

Konsekvensbedömningsrapporten finns att hämta på följande webbplats:

http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm#capitalrequire

Totalt utvärderades över 60 olika policyalternativ. I sammanfattningen nedan beskrivs de föredragna alternativen inom vart och ett av de sex områden som ingick i konsekvensbedömningen och deras förväntade effekter på viktiga intressenter.

3.1 Stora exponeringar

Ett ändrat, limitbaserat back-stopsystem anses vara effektivast, eftersom det har särskilt utformats för att reagera på de identifierade bristerna i det nuvarande systemet. Fördelningen av kostnader och nytta för olika grupper av intressenter enligt detta alternativ är dessutom det mest konsekventa. Bankbranschen kommer av allt att döma att få uppleva lättnader i sina administrativa bördor tack vare ett mer harmoniserat system som är bättre anpassat till solvenskraven. Vissa typer av värdepappersföretag kommer att undantas från systemet. Framför allt kommer den finansiella stabiliteten att förstärkas, eftersom man kan vara säker på att ett givet kreditinstituts maximala exponering gentemot en viss tredje part är begränsad.

3.2 Hybridkapitalinstrument

Ett gemensamt europeiskt ramverk skulle råda bot på bristerna i den nuvarande situationen genom att förbättra samstämmigheten mellan olika medlemsstater och sektorer, och därigenom bidra till en jämnare spelplan på den inre marknaden. Tydliga EU-regler kommer att förbättra kapitalets kvalitet ur bransch- och tillsynsperspektiv, samtidigt som det ger investerarna fler alternativ och bättre likviditet.

3.3. Arrangemang för filialtillsyn och krishantering

Kollegier bestående av myndigheter med tillsyn över gruppenheter i de olika medlemsstaterna kommer att hantera riskerna för konflikter och dubbling av tillsynsuppgifter. Detta kommer att underlättas av den samordnande tillsynsmyndighetens utökade befogenheter. I krissituationer kommer intressenterna att ha nytta av ett förstärkt tillsynssamarbete och en tydligare ansvarsfördelning. Förlikningsmekanismer kommer att garantera tvistlösning, medan ett regelbundet utbyte av information kommer att göra det möjligt att tidigt upptäcka finansiell stress.

3.4. Banknätverk undantas från vissa försiktighetskrav

Det är lämpligt att ”reglera” situationen i de medlemsstater som har genomfört undantagen enligt artikel 3 i kapitalkravsdirektivet i sina rättsliga system efter tidsfristerna. För övriga medlemsstater kan detta ge banknätverk inom EU med tillgångar på över 331 miljarder euro och som företräder över fem miljoner medlemmar rätt till tillsyn enligt den artikeln. Sådana nätverk består i regel av kooperativa banker, även om artikel 3 inte är begränsad till dem.

3.5. Behandling av företag för kollektiva investeringar (CIU) enligt ramen för intern riskklassificering (”internmetoden”)

Genom mer riktade öknings av de standardiserade riskvikterna skulle man få en sund och riskkänslig alternativ behandling av exponeringen gentemot fondföretag, varigenom de

procentuella ökningarna av riskvikten skulle bli lägre för exponeringar med god rating och högre för exponeringar med lägre eller ingen rating.

3.6. Kapitalkrav och riskstyrning i samband med värdepapperiseringspositioner

Potentiella intressekonflikter i modellen ”originate to distribute” skulle lösas genom att man tillser att den som ger upphov till och medverkar till överlåtelser av kreditrisker behåller en del av de risker som de lämnat en emissionsgaranti för. Därför kommer det att krävas att investerarna tillser att originatorer och medverkande institut behåller en väsentlig andel av riskerna som under alla omständigheter inte får understiga 5 procent av totalen så att i praktiken både originatorer och medverkande institut som regleras av kapitalkravsdirektivet och de som inte gör det måste behålla en del av riskerna. Ett starkare och striktare ramverk för värdepapperisering inklusive en ännu mer noggrann genomgång bör bidra till en mer ansvarig garantiverksamhet och ett undvikande av de enorma kostnader som investerare och finansiella institut drabbats av de senaste 18 månaderna.

4. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Ett direktiv som ändrar de nuvarande direktiven är det lämpligaste instrumentet. Förslaget bygger på artikel 47.2 i fördraget, vilket utgör rättslig grund för att anta gemenskapsåtgärder som syftar till att skapa en inre marknad för finansiella tjänster.

Enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna som beskrivs i artikel 5 i EG-fördraget kan målsättningen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig omfattning uppnås av medlemsstaterna och kan därför uppnås bättre av gemenskapen. Bestämmelserna sträcker sig inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen.

Enbart gemenskapens lagstiftning kan garantera att kreditinstitut och grupper av kreditinstitut som är verksamma i flera medlemsstater omfattas av samma tillsynskrav, vilket garanterar en jämn spelplan och gör att man undviker omotiverade kostnader för att uppfylla olika krav i samband med gränsöverskridande aktiviteter, vilket i sin tur främjar en ytterligare integrering av den inre marknaden. Gemenskapsåtgärden garanterar dessutom hög nivå av finansiell stabilitet inom EU.

Detta förslag ökar inte medlemsstaternas eller de ekonomiska operatörernas administrativa bördor. Tvärtom förenklas systemet för stora exponeringar, och rapporteringskraven minskar. En harmonisering av behandlingen av hybridkapitalinstrument leder också till en förenkling och därmed till minskade administrativa bördor för banker som arbetar gränsöverskridande.

5. BUDGETMÄSSIGA KONSEKVENSER

Förslaget kommer inte att få konsekvenser för gemenskapens budget.

6. DETALJERAD GENOMGÅNG AV FÖRSLAGET

6.1. Hybridkapital (avsnitt 1 kapitel 2 i direktiv 2006/48/EG)

Hybridkapitalinstrument (hybrider) är värdepapper med inslag av både aktier och skuldpaper. Syftet med att utfärda sådana instrument är att täcka bankernas kapitalbehov

samtidigt som de vänder sig till investerare som är villiga att ta större risker än med produkter med fast avkastning (obligationer) och som därför också förväntar sig en högre avkastning. Dessa instrument har ofta utformats på ett sätt som syftar till att garantera att de av tillsynsskäl kan räknas som "ursprunglig kapitalbas".

Bristen på lagstiftning på EU-nivå har lett till olika kriterier och gränser för godtagbarhet inom EU. Resultatet blir att det saknas en jämn spelplan och att det skapas möjligheter för banker som är verksamma på den inre marknaden att ta ut tillsynsarbiter, eftersom skillnaderna i behandling mellan de olika medlemsstaterna påverkar kostnaderna för att emittera hybridkapitalinstrument.

6.1.1. Skillnad mellan "kärnkomponenten" i bankernas kapitalbas och hybrider som får ingå i bankernas kapitalbas (artikel 57 a och ca i direktiv 2006/48/EG)

Hittills har det inte funnits någon tydlig terminologi för att beskriva hybridinstrument som får räknas till bankernas ursprungliga kapitalbas (primärkapital tillhörande nivå 1). Eftersom en förteckning över specifika instrument i direktivet snabbt skulle bli förlegad på grund av den ständiga utvecklingen har principer utvecklats som definierar vilka hybrider som kan ingå i den ursprungliga kapitalbasen.

Kärnkapitalet i bankernas ursprungliga kapitalbas omfattar alla instrument som ingår i den nationella definitionen av aktiekapital, helt absorberar förluster enligt fortlevnadsprincipen och utgör den lägst prioriterade fordringen i ett likvideringsförfarande. Dessa instrument bör framför allt utgöra en "sista försvarslinje" för bankerna såväl under normala förhållanden som vid likvidering. I regel utgörs dessa instrument av stamaktier och motsvarande utdelningar, men mer generellt omfattar det också alla instrument som inte ger förmånsrätt i händelse av negativ ekonomisk utveckling.

Det finns emellertid instrument som hamnar utanför denna definition, såsom preferensaktier som skapar förmånsrätt till utdelning och inlösen, och som därför inkluderas i kategorin hybrider.

6.1.2. Kriterier för godtagbarhet (artikel 63a i direktiv 2006/48/EG)

För att hybrider ska kunna godtas som "ursprunglig kapitalbas" måste de ta upp förluster, medge inställda betalningar i tider av stark stress, vara oprioriterade vid en likvidering och vara ständigt tillgängliga, så att det inte råder något tvivel om att de kan försörja insättare och andra kreditorer när det råder stress. Dessa kriterier har godkänts på G10-nivå och offentliggjordes i ett pressmeddelande 1998, men de har ännu inte genomförts i EU-lagstiftningen. Godkända instrument måste uppfylla permanenskravet om de är odaterade eller deras ursprungliga löptid är längre än 30 år. De kan emellertid lösas in tidigare, men enbart på emittentens initiativ, efter godkännande från tillsynsmyndigheten och om de ersätts med kapital av samma kvalitet, om inte tillsynsmyndigheten fastställer att det redan finns tillräckligt kapital. Tillsynsorganen bör också få behörighet att avbryta inlösen av daterade instrument beroende på bankens solvens.

Godkända instrument bör också medge inställning av betalningar eller att man löser in dem, så länge kravet på minimikapital är uppfyllt. Godkända instrument får inte vara kumulativa, dvs. alla obetalda belopp ska förverkas och inte längre vara förfallna till betalning. Man bör emellertid medge en alternativ metod för betalning in natura (t.ex. genom emittering av nya aktier) enligt strikta villkor som bestäms av tillsynsorganen (kostnaden som uppkommer ska uppbäras av aktieägarna genom utspädning av deras aktieinnehav).

Godkända instrument bör ta upp förlusterna under likvidationsförfarandet, men dessutom hjälpa institutionen att fortsätta sin verksamhet enligt fortlevnadsprincipen och de bör inte förhindra en ökning av emittentens aktiekapital. Hybrider bör med andra ord enbart vara överordnade stamaktierna och underordnade hybrider som ingår i bankens supplementärkapital.

6.1.3. Kvantitativa gränsvärden (artikel 66 i direktiv 2006/48/EG)

Banker och värdepappersföretag bör inte i betydande utsträckning vara beroende av hybridkapitalinstrument till skada för de ”kärnkomponenter” som anges i artikel 57 a. Därför föreslår kommissionen en gränsvärdesstruktur som medger olika kategorier.

Det viktigaste kriteriet för att skilja mellan olika kategorier, möjligheten att vid behov konvertera hybriderna, stimulerar till utveckling av hybrider som ger bättre kvalitet på kapitalet under kriser (dvs. genom en högre andel kärnkapital). Tillsynsmyndigheterna kan tillfälligt bevilja undantag från gränsvärdena i en kritisk situation.

De lägst prioriterade instrumenten hos ett kreditinstitut som inte har ägare eller aktieägare enligt nationell lag, till exempel medlemscertifikaten hos vissa kooperativa banker, bör behandlas som konvertibla hybrider till den del respektive kapital har betalats in och de prioriteras efter alla övriga krav.

6.1.4. Övergångsbestämmelser (artiklarna 154.8 och 154.9 i direktiv 2006/48/EG)

Kommissionen inser betydelsen av hybrider som en viktig källa till finansiering och behovet av att begränsa effekterna av de nya reglerna. Därför tillåter förslaget att företag som inte uppfyller de nya kvantitativa gränsvärdena gradvis anpassar sig till de nya reglerna under en period på 30 år.

6.1.5. Upplysningsplikt (punkterna 3 a och b del 2 i bilaga XII till direktiv 2006/48/EG)

Sedan kriterierna fastställts för att godkänna hybridkapitalinstrument som ursprunglig kapitalbas måste bilaga XII ändras i enlighet därmed. De ändringarna kommer att ingå i detta förslag. Bankerna måste särskilt informera om hybrider, framför allt om dem som är godkända enbart under övergångsperioden.

6.2. Stora exponeringar

De nuvarande bestämmelserna i kapitalkravsdirektivet bygger på det allmänna antagandet att bankerna sprider ut sin exponering bland kunderna. Trots detta skulle institutionerna fortfarande kunna vara exponerade mot samma kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning. I extrema situationer kan detta leda till att hela eller delar av exponeringen går förlorad. Syftet med reglerna för stora exponeringar är att förhindra att en institution ådrar sig oproportionerligt stora förluster som resultat av att en enskild kund (eller en grupp av kunder med inbördes anknytning) ställer in betalningarna på grund av oförutsedda händelser. För att bemöta detta hot utfärdade Europeiska kommissionen en rekommendation¹ 1987, följt av ett

---

¹ Recommendation 87/62/EEC on monitoring and controlling large exposures of credit institutions [rekommendation om övervakning och kontroll av kreditinstituts stora exponeringar].

direktiv² 1992. På grund av de få och relativt obetydliga ändringarna när kapitalkravsdirektivet antogs, har reglerna för stora exponeringar inte reviderats under 16 år. Av den anledningen innehåller artikel 119 i 2006/48/EG och artikel 28.3 i 2006/49/EG kravet att en mer djupgående rapport om de befintliga kraven ”vid behov åtföljd av lämpliga förslag” ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet.

Det finns flera brister i de nuvarande bestämmelserna i kreditkravsdirektivet: höga kostnader för branschen inklusive omotiverade efterlevnadskostnader för vissa typer av värdepappersföretag, bristande klarhet och frånvaron av en jämn spelplan. Dessutom tar det nuvarande systemet inte i tillräcklig omfattning hänsyn till fallissemang knutna till vissa exponeringstyper (t.ex. exponering mot kreditinstitut), vilket medför högre kostnader för skattebetalarna och ett ineffektivt kapitalutnyttjande. Dessa brister åtgärdas genom att man om möjligt tar bort den nationella valfriheten, undantar vissa typer av värdepappersföretag från systemet, anpassar de tillämpade metoderna så de bättre överensstämmer med metoderna som tillämpas för att garantera tillgången på kapital, stärker rättssäkerheten genom att förtydliga definitioner och anpassa behandlingen av vissa typer av exponeringar (t.ex. exponeringen gentemot institutioner).

6.2.1. Definitioner (artikel 4.45 och artikel 106 i direktiv 2006/48/EG)

När det gäller ”kunder med inbördes anknytning” som definieras i artikel 4, har tillsynsmyndigheten enbart fokuserat på tillgångssidan i företagen i fråga för att kunna identifiera om ett visst företag kan drabbas av återbetalningsproblem på grund av det andra företagets finansiella problem. Den senare tidens marknadsutveckling har visat att två eller flera företag kan ha inbördes finansiell anknytning (som medför betydande risker) eftersom de finansieras från samma källa. I förslaget beaktas därför inte bara risken som uppkommer genom de båda verksamheternas affärer och tillgångar, utan dessutom genom deras skuldsättning eller finansiering.

6.2.2. Förenkling av reglerna för stora exponeringar (kapitel 2 avsnitt 5 i direktiv 2006/48/EG)

Rapporteringskraven i artikel 110 har förenklats och harmoniserats. Detta var ett av branschens viktigaste klagomål när det gäller det nuvarande systemet. Kravet på delårsrapportering har tagits bort och institutioner som tillämpar internmetoden måste rapportera sina 20 största ej undantagna exponeringar i koncernredovisningen.

De nuvarande gränserna för stora exponeringar är komplicerade. Den strukturen förenklas i artikel 111 till en enda gräns på 25 procent.

Förteckningen över undantag i artikel 113 är för närvarande lång och skapar krångliga skillnader mellan olika medlemsstater och en ojämn spelplan. De enda undantag som finns kvar är exponeringar mot stater, delstatliga regeringar och lokala myndigheter, de undantag som återspeglar de kooperativa bankernas typiska natur, koncerninterna exponeringar som är undantagna enligt solvenskravet, exponeringar som säkrats av vissa typer av säkerheter och exponeringar som uppkommer genom icke utnyttjade kreditfaciliteter, under förutsättning att den kreditfacilitet som faktiskt utnyttjats inte överskrider den föreskrivna gränsen.

---

² Rådets direktiv 92/121/EEG av den 21 december 1992 om övervakning och kontroll av kreditinstituts stora exponeringar.

Den nuvarande användningen av olika beräkningsmetoder och metoder för riskminskning har inte ökat insynen i de resultat som ska granskas av finansföretagen och deras övervakare. I artiklarna 114, 115 och 117 förtydligas och anpassas metoderna så mycket som möjligt efter de metoder som tillämpas i systemet för kapitaltäckning. För att öka företagets flexibilitet har den nuvarande nationella valfriheten att tillämpa respektive metoder omformats till alternativ för institutionerna själva.

6.2.3. *Exponeringar mellan banker (artikel 111 i direktiv 2006/48/EG)*

Exponeringar mellan banker utgör en betydande risk, eftersom banker kan gå i konkurs, trots att de är reglerade. Om en institution fallerar kan det leda till att andra institutioner dras med, vilket i sin tur kan leda till en systemkris. Av den anledningen kräver stora inbördes exponeringar mellan banker en mycket försiktig förvaltning. Eftersom en traumatisk förlust från en exponering gentemot en institution kan vara lika allvarlig som vilken annan exponering som helst, har kommissionen dragit slutsatsen att det nuvarande systemet, som bygger på en komplicerad mix av riskviktning och differentierade löptider, inte är tillräckligt säkert. Mot den bakgrunden, och efter att ha diskuterat analysen av kostnader och nytta för flera olika regleringsstrategier, har kommissionen dragit slutsatsen att det finns en poäng med att behandla exponeringar mellan banker som vilken annan exponering som helst, oavsett löptid. Kommissionen har beaktat specifika farhågor genom att medge ett alternativt tröskelvärde på 150 miljoner euro och undantag för banker som verkar i nätverk, sparbanker på vissa villkor och för vissa typer av exponeringar gentemot clearing- och avräkningstransaktioner.

6.2.4. *Undantag för vissa värdepappersföretag (artikel 28 i direktiv 2006/49/EG)*

Det nuvarande systemet medför omotiverade efterlevnadskostnader för värdepappersföretag utan att ge några uppenbara samhällsvinster. Enligt förslaget undantas därför värdepappersföretag ”med begränsad behörighet” och ”begränsad verksamhet” från reglerna om stora exponeringar i direktiv 2006/49/EG.

6.3. Övervakningsarrangemang

6.3.1. *Informationsutbyte och samarbete – artiklarna 40, 42a, 4 b, 49 och 50 i direktiv 2006/48/EG*

I kritiska situationer är ett smidigt och fritt informationsutbyte särskilt viktigt. Därför föreslås att man förstärker informationsrätten för värdlandets tillsynsmyndigheter med ansvar för systemrelevanta filialer i artikel 42a och att man i artiklarna 49 och 50 anger de rättsliga ramarna för att överföra information till finansministerier och centralbanker.

Förslaget innehåller en definition av ”systemrelevanta filialer” i artikel 42a. Tillgången på relevant information skulle underlättas av att de organ som är ansvariga för tillsynen över systemrelevanta filialer samarbetar i tillsynskollegier. Detta deltagande skulle beslutas av den samordnande tillsynsmyndigheten utifrån de frågor som ska diskuteras.

Genom kravet att myndigheterna ska beakta konsekvenserna för den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater av de beslut som fattas kommer artikel 40.3 att beskriva en europeisk dimension i tillsynsbesluten, vilket är avgörande för att främja samarbetet mellan olika myndigheter.

6.3.2. *Tillsynskollegier – artiklarna 42a, 129 och 131a (ny) i direktiv 2006/48/EG*

Den föreslagna ändringen syftar till att förbättra effektiviteten i tillsynen över gränsöverskridande bankgrupper genom att kräva

- att det inrättas kollegier av övervakare för att underlätta de samordnande tillsynsmyndigheternas och värdlandets tillsynsmyndigheters uppgifter,
- ett gemensamt beslut i två centrala tillsynsfrågor vid grupptillsyn (andra pelaren och rapporteringskravet), där de samordnande tillsynsmyndigheterna ska ha sista ordet; detta knyts till en förlikningsmekanism för eventuella tvister,
- att de behöriga myndigheterna med tillsynsansvar för en grupp hela tiden ska tillämpa direktivets tillsynskrav inom bankgruppen.

De samordnande tillsynsmyndigheterna kommer att vara skyldiga att informera Europeiska banktillsynskommittén (CEBS) om kollegiernas aktiviteter för att utveckla en konsekvent strategi i hela kollegiet. Det kommer också att krävas kollegier för tillsynsmyndigheter som övervakar gränsöverskridande enheter som inte har dotterbolag i andra medlemsstater, men som har systemviktiga filialer.

6.4. Tekniska ändringar

6.4.1. *Undantag för kreditinstitut som är underställda ett centralt kreditinstitut (artikel 3 i direktiv 2006/48/EG)*

I artikel 3 i direktiv 2006/48/EG, föreslås att man tar bort tidsgränserna (den 15 december 1977 och den 15 december 1979) som inskränker direktivets tillämpning. Senare tids anslutning av nya medlemsstater avslöjade behovet av att göra undantagen i denna artikel tillgängliga för samtliga medlemsstater och inte enbart för de medlemsstater som gick med i EU för tre decennier sedan.

6.4.2. *Kapitaltäckningskrav för investeringar i kollektiva värdepappersföretag (artikel 87 i direktiv 2006/48/EG)*

Kreditinstituten ansåg att kapitalkraven för investeringar i kollektiva värdepappersföretag, såsom fondbolag, var för strikta enligt internmetoden i de fall där bankerna inte kunde eller inte ville erbjuda en intern riskklassning för fondbolagets exponeringar. Enligt förslaget sänks kapitalkravet kraftigt för de lågriskstillgångar som ägs av fondbolaget, medan stora kapitalkrav bibehålls om tillgångarna antingen är förknippade med stor risk eller den faktiska risken är okänd. Detta avskräcker även i fortsättningen från att dölja okända risker i bankens balansräkning bakom investeringar i fondbolag utan adekvata kapitalkrav.

6.4.3. *Värdepapperisering (artikel 122a i direktiv 2006/48/EG)*

Potentiella intressekonflikter i modellen ”originate to distribute” måste lösas genom att man ser till att den som ger upphov till och medverkar till de mer ogenomblickbara instrumenten för överlåtelser av kreditrisker behåller en del av den risk som nu överförs till investerare. Därför bör man kräva att investerarna ser till att originatorer och medverkande institut behåller en väsentlig andel (minst 5 procent) av riskerna så att i realiteten de originatorer och medverkande institut som regleras av detta direktiv och de som inte gör det i lika hög grad kommer att vara skyldiga att behålla en del av riskerna för deras egen räkning. Detta krav bör

kompletteras genom att det säkerställs att investerare har en grundlig förståelse för de underliggande riskerna och de komplicerade strukturella särdragen förenade med de instrument de är i färd att köpa. För att det ska vara möjligt att fatta väl underbyggda beslut måste investerare ha tillgång till detaljerad information.

6.4.4. Motpartskreditrisker (bilaga III och artikel 150 i direktiv 2006/48/EG)

I denna bilaga beskrivs detaljerna i de metoder som tillämpas för att beräkna kapitalkraven för motpartskreditrisker. De tekniska ändringar som föreslås syftar till att få bort ett antal svårigheter som identifierats under kreditkravdirektivets genomförandefas. Ändringarna innebär ingen ändring i sak av bilagans innehåll, utan förtydligar och förenklar tillämpningen.

Kommande tekniska ändringar av bilaga III bör antas genom kommittéförfarandet. För närvarande omfattar genomförandebehörigheten inte uttryckligen denna bilaga.

6.4.5. Likviditetsrisk (bilagorna V och XI till direktiv 2006/48/EG)

Den nuvarande oron på marknaden har understrukit att likviditet är avgörande för en sund banksektor.

De föreslagna ändringarna innebär ett genomförande av det arbete som utförts av banktillsynskommittén och Baselkommittén för banktillsyn för att utarbeta sunda principer för hantering av likviditetsrisker. De föreslagna ändringarna till bilaga V understryker behovet av att styrelsen fastställer en lämplig nivå för acceptabel likviditetsrisk. De föreslagna ändringarna till bilaga XI syftar till att stimulera bankerna att skaffa sig en bättre förståelse av sin likviditetsriskprofil. Enligt ändringarna ska de nationella tillsynsmyndigheterna underlätta för företagen att förstå sina likviditetsriskprofiler, och de utesluter inte möjligheten att i viss utsträckning lita till interna metoder för tillsynen.

Mot bakgrund av de betydande förändringar som införs genom dessa ändringar är det lämpligt att ta med dem i förslaget.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering

(Text med betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och särskilt dess artikel 47.2,

med beaktande av kommissionens förslag³,

med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén⁴,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande⁵,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁶,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁷, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut⁸ har medlemsstaterna rätt att införa särskilda tillsynskrav för kreditinstitut som fanns i en medlemsstat den 15 december 1977 och som, vid detta datum, var varaktigt underställt en i samma medlemsstat etablerad central företagsenhet, under förutsättning att de tillsynskraven infördes i den nationella lagstiftningen senast den 15 december 1979. De tidsgränserna gör det omöjligt för medlemsstaterna, framför allt de medlemsstater som blivit medlemmar av EU sedan 1980, att införa samma krav för på samma sätt underställda kreditinstitut som inrättades senare på deras territorier. Det är därför lämpligt att ta bort de tidsgränser som anges i artikel 3 för att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor för de olika medlemsstaternas kreditinstitut. Europeiska

---

³ EUT C, , s. .

⁴ EUT C, s. .

⁵ EUT C, s. .

⁶ EUT C, s. .

⁷ EUT C, s. .

⁸ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

banktillsynskommittén bör ta fram icke bindande riktlinjer i syfte att uppnå ökad samstämmighet när det gäller tillsynspraxis i detta hänseende.

- (2) Hybridkapitalinstrument spelar en viktig roll i kreditinstitutens löpande kapitalförvaltning. Tack vare de instrumenten kan kreditinstituten skapa en diversifierad kapitalstruktur och få tillgång till ett brett urval olika investerare. Den 28 oktober 1998 fattade Baselkommittén för banktillsyn ett beslut om både godtagbarhetskriterier och gränsvärden för att få inkludera vissa typer av hybridkapitalinstrument i kreditinstitutionernas ursprungliga kapital.
- (3) Därför är det viktigt att fastställa kriterier för att låta sådana kapitalinstrument ingå i kreditinstitutens ursprungliga kapital och att anpassa bestämmelserna i direktiv 2006/48/EG efter det beslutet. Ändringarna till bilaga XII i direktiv 2006/48/EG är det direkta resultatet av att sådana kriterier fastställts. Godtagbarhetskriterierna bör avse de lägst prioriterade instrumenten hos ett kreditinstitut som inte har ägare eller aktieägare enligt nationell lag, till exempel vissa medlemscertifikat hos kooperativa banker, till den del respektive kapital har betalats in och prioriteras efter alla övriga krav.
- (4) För att undvika störningar på marknaderna och garantera en kontinuerlig övergripande nivå på kapitalbasen är det lämpligt att fastställa övergångsarrangemang för det nya systemet för hybridkapitalinstrument.
- (5) I syfte att stärka gemenskapens regler för krishantering är det viktigt att de behöriga myndigheterna samordnar sina åtgärder med andra behöriga myndigheter och vid behov med centralbankerna på ett effektivt sätt. För att effektivisera tillsynen av moderkreditinstitut som auktoriserats i gemenskapen och göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att på ett bättre sätt utföra en gruppbaserad tillsyn över en bankgrupp bör tillsynsaktiviteterna samordnas på ett effektivare sätt. Därför bör tillsynskollegier inrättas. Inrättandet av kollegier bör inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt direktiv 2006/48/EG. Inrättandet av sådana kollegier bör vara ett instrument för ett intensivare samarbete, varigenom de behöriga myndigheterna kommer överens i viktiga tillsynsfrågor. Kollegierna bör underlätta hanteringen av löpande övervakning och kritiska situationer. Den samordnande tillsynsmyndigheten får, tillsammans med de övriga medlemmar i kollegiet, besluta att anordna möten eller aktiviteter som inte är av allmänt intresse och därför utforma rationalisera närvarolistan som den finner lämpligt.
- (6) De behöriga myndigheternas mandat bör ta hänsyn till gemenskapsdimensionen. Behöriga myndigheter bör därför ta hänsyn till effekten av deras beslut på stabiliteten hos samtliga medlemsstaters finansiella system.
- (7) De behöriga myndigheterna bör kunna delta i kollegier som bildats för övervakning av kreditinstitut, vilkas moderföretag är placerade i tredje land. Europeiska banktillsynskommittén bör vid behov utarbeta ickebindande riktlinjer och rekommendationer för att öka samstämmigheten i tillsynspraxis i enlighet med direktiv 2006/48/EG.
- (8) Informationsluckor mellan hem- och värdlandets behöriga myndigheter kan visa sig skadliga för den finansiella stabiliteten i värdmedlemsstaterna. Värdländernas informationsrätt, framför allt vid en kris i systemrelevanta filialer, bör därför

förstärkas. Därför måste begreppet ”systemrelevanta filialer” definieras. De behöriga myndigheterna bör överföra information som är viktig för att centralbanker och finansministerier ska kunna utföra sina uppgifter i samband med finansiella kriser.

- (9) En överdriven koncentration av exponeringar till en enda kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning kan resultera i en oacceptabel förlustrisk. En sådan situation kan anses äventyra ett kreditinstituts solvens. Övervakning och kontroll av ett kreditinstituts stora exponeringar bör därför vara en integrerad del av tillsynen.
- (10) De nuvarande reglerna för stora exponeringar tillkom 1992. Därför bör de nuvarande kraven för stora exponeringar som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG och i direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut⁹ ses över.
- (11) Eftersom kreditinstituten på den inre marknaden konkurrerar direkt med varandra bör de viktigaste reglerna för övervakning och kontroll av kreditinstitutens stora exponeringar harmoniseras ytterligare. För att minska kreditinstitutens administrativa bördor bör man minska antalet alternativ för medlemsstaterna vad gäller stora exponeringar.
- (12) När man fastställer förekomsten av en grupp av kunder med inbördes anknytningar och därmed exponeringar som utgör en gemensam risk, är det viktigt att även ta hänsyn till risker som uppkommer genom en gemensam källa till viktig finansiering som tillhandahålls av kreditinstitutet eller värdepappersföretaget självt, dess finansgrupp eller parter med inbördes anknytningar.
- (13) Eftersom det är önskvärt att basera beräkningen av exponeringens värde på det värde som anges för att bestämma kraven för lägsta kapitalbas, är det lämpligt att anta regler för övervakning av stora exponeringar utan att tillämpa riskviktning eller risknivåer. De metoder för kreditriskindring som tillämpas i solvenssystemet har dessutom utformats utifrån antagandet att kreditrisken är väl diversifierad. När det gäller stora exponeringar som medför risk i samband med koncentration till ett enda namn, är kreditrisken inte väl diversifierad. Effekterna av sådana tekniker bör därför omfattas av skyddsregler. I det sammanhanget är det nödvändigt att skapa ett system för effektivt återskapande av kreditriskskyddet för stora exponeringar.
- (14) Eftersom en förlust som uppkommer på grund av en exponering gentemot ett kreditinstitut eller värdepappersföretag kan vara lika allvarlig som en förlust på grund av någon annan exponering, bör sådana exponeringar behandlas och rapporteras som vilka andra exponeringar som helst.
- (15) Det är viktigt av lägsna avvikande intressen mellan ett bolag har som ”stuvar om” lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer) och ett bolag har som investerar i dessa värdepapper eller instrument. Det är därför viktigt för originatorer att bibehålla exponering till den risk som lånen i fråga inbegriper. Särskilt i de fall kreditrisk överförs genom värdepapperisering bör investerare fatta sina beslut först efter att ha gjort en noggrann genomgång, för vilken de behöver adekvat information om värdepapperiseringen.

---

⁹ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (16) Bilaga II till direktiv 2006/48/EG bör anpassas för att förtydliga vissa bestämmelser i syfte att förstärka samstämmigheten i tillsynspraxis.
- (17) Den senaste tidens marknadsutveckling har understrukt det faktum att hantering av likviditetsrisker är av avgörande betydelse för kreditinstitutens hälsa. De kriterier som anges i bilagorna V och XI till direktiv 2006/48/EG bör förstärkas ytterligare så att de bestämmelserna anpassas till det arbete som utförts av Europeiska banktillsynskommittén och Baselkommittén för banktillsyn.
- (18) Åtgärderna som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹⁰.
- (19) Kommissionen bör framför allt få behörighet att ändra bilaga III till direktiv 2006/48/EC för att det ska ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna eller när det gäller redovisningsstandarder eller krav som tar hänsyn till gemenskapsrätten, eller när det gäller samstämmighet i tillsynspraxis och anpassa de procentsatser som anges i artikel 111.1 i det direktivet till utvecklingen på finansmarknaderna. Eftersom sådana åtgärder har allmän räckvidd samt är avsedda att ändra icke väsentliga delar av direktiv 2006/48/EG, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som fastställs i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (20) Eftersom syftet med den föreslagna åtgärden, nämligen att införa regler för att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och för deras tillsyn, inte kan uppnås på ett nöjaktigt sätt av medlemsstaterna och eftersom det kräver en harmonisering av en mängd olika regler som för närvarande finns i de olika medlemsstaternas rättssystem och följaktligen kan uppnås bättre på gemenskapsnivå, kan gemenskapen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen som anges i artikel 5 i Fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen som anges i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som krävs för att förverkliga det syftet.
- (21) Direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG bör följaktligen ändras i enlighet därmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Ändringar till direktiv 2006/48/EG

Direktiv 2006/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen i första stycket ska ersättas med följande:

“Ett eller flera kreditinstitut i en viss medlemsstat som varaktigt underställts och som övervakas av en i samma medlemsstat etablerad central företagsenhet får undantas

---

¹⁰ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

från tillämpning av villkorsbestämmelserna i artiklarna 7 och 11.1, förutsatt att den nationella lagstiftningen innehåller följande:”

b) Andra och tredje stycket ska utgå.

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6) institut: vid tillämpning av avsnitten 2, 3 och 5 i avdelning V, kapitel 2, institut enligt definitionen i artikel 3.1 c i direktiv 2006/49/EG.”

b) Led 45 b ska ersättas med följande:

”b) två eller flera fysiska eller juridiska personer som utan att stå i sådant förhållande som avses i led a men som bör betraktas som en helhet ur risksynpunkt på grund av att de har sådan inbördes anknytning att om en av dem drabbas av ekonomiska problem, framför allt finansierings- eller återbetalningsproblem, skulle den eller de andra riskera att drabbas av finansierings- eller återbetalningsproblem.”

b) Följande punkt 48 ska läggas till: ”(48)

”(48) samordnande tillsynsmyndighet: den behöriga tillsynsmyndigheten med ansvar för att utöva gruppbaserad tillsyn av EU:s moderkreditinstitut och kreditinstitut som kontrolleras av EU:s finansiella moderholdingbolag.”

3. I artikel 40 ska följande punkt 3 läggas till:

”3. De behöriga myndigheterna i en viss medlemsstat ska ta hänsyn till den potentiella effekten av sina beslut för stabiliteten för det finansiella systemet i alla övriga berörda medlemsstater och framför allt i kritiska situationer.”

4. Följande artikel ska läggas till som artikel 42a:

”Artikel 42a

1. 1. De behöriga myndigheterna i en värdmedlemsstat kan genom en framställan till den samordnande tillsynsmyndigheten om artikel 129.1 gäller, eller till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, begära att en filial till ett kreditinstitut ska betraktas som systemrelevant.

Framställan ska innehålla skäl till varför filialen ska betraktas som systemrelevant och därvid särskilt med avseende på följande:

a) Om insättningarna i kreditinstitutets filial motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 % i värdmedlemsstaten.

b) Den troliga effekten av en inställning eller nedläggning av kreditinstitutets verksamhet på betalningar och clearing- och avvecklingssystemen i värdmedlemsstaten.

- c) Filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för värdmedlemsstatens bank- eller finanssystem.

De behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten, och den samordnande tillsynsmyndigheten i de fall artikel 129.1 gäller, ska göra allt som står i deras makt för att komma fram till ett gemensamt beslut om att betrakta filialer som systemrelevanta.

Om inget gemensamt beslut har fattats inom två månader efter mottagandet av en begäran enligt första stycket, ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten fatta ett eget beslut inom en ytterligare period på två månader om huruvida filialen är systemrelevant. När den behöriga myndigheten fattar sitt beslut ska den ta hänsyn till alla synpunkter och invändningar från den samordnande tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

De beslut som anges i tredje och fjärde stycket ska beskrivas i ett dokument som innehåller en komplett motivering för beslutet och som skickas till de berörda behöriga myndigheterna, erkänns som viktiga och tillämpas av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

Beslutet att en filial ska betraktas som systemrelevant får inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.

2. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska kommunicera den information som anges i artikel 132.1 c och d till de behöriga myndigheterna i den värdmedlemsstat där en systemrelevant filial har inrättats och utföra de uppgifter som anges i artikel 129.1 c i samarbete med de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten.

Om den behöriga myndigheten i en hemmedlemsstat blir medveten om en kritisk situation i ett kreditinstitut enligt vad som anges i artikel 130.1, ska den så snart det är praktiskt möjligt varna de myndigheter som anges i artiklarna 49.4 och 50.

3. I de fall artikel 131 a inte är tillämplig, ska de behöriga myndigheterna som övervakar ett kreditinstitut med systemrelevanta filialer i en annan medlemsstat inrätta och leda ett tillsynskollegium för att underlätta samarbetet enligt artikel 42 och punkt 2 i denna artikel. Kollegiets inrättande och funktion ska baseras på skriftliga avtal som utformas av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten efter samråd med berörda behöriga myndigheter.”

5. Följande artikel ska läggas till som artikel 42b:

”Artikel 42b

1. 1. När de fullgör sina skyldigheter ska de behöriga myndigheterna beakta samstämmighet i tillsynsverktyg och -praxis och tillsynsrutiner när de tillämpar de lagar, förordningar och administrativa krav som antagits i enlighet med detta direktiv. Medlemsstaterna ska därför tillse att de behöriga myndigheterna deltar i Europeiska banktillsynskommitténs aktiviteter och ta hänsyn till dess ickebindande riktlinjer och rekommendationer.

2. Europeiska banktillsynskommittén ska rapportera till rådet, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen om de framsteg som görs mot samstämmighet i tillsynspraxis vart tredje år från och med den 31 december 2010.”

6. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Centralbanker och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter, när denna information är relevant för utövandet av deras respektive uppdrag föreskrivna i lag, inklusive bedrivandet av monetär politik, övervakning av systemen för betalningar och värdepappersavveckling, samt skydd av den finansiella stabiliteten.” och

b) Följande stycke ska läggas till:

”I en kritisk situation enligt artikel 130.1 ska medlemsstaterna medge att de behöriga myndigheterna skickar information till centralbankerna i gemenskapen om den informationen är relevant för att utöva deras respektive uppgifter föreskrivna i lag, inklusive bedrivandet av monetär politik, övervakning av systemen för betalningar och värdepappersavveckling, samt skydd av den finansiella stabiliteten.”

7. I artikel 50 ska följande punkt läggas till:

”I en kritisk situation enligt artikel 130.1, ska medlemsstaterna medge att de behöriga myndigheterna lämnar information till de organ som anges i första stycket i alla berörda medlemsstater.”

8. Artikel 57 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Kapital som avses i artikel 22 i direktiv 86/635/EEG, till den del det är inbetalt, samt överkurs vid aktieemission, om det helt absorberar förluster enligt fortlevnadsprincipen, och vid konkurs eller likvidering prioriteras efter alla andra krav.”

b) Följande led ca ska införas:

”ca) Andra instrument än de som anges i led a, som uppfyller de krav som anges i leden a, c, d och e i artikel 63.2 och i artikel 63a.”

9. Första stycket i artikel 61 ska ersättas med följande:

”Kapitalbasbegreppet såsom det definierats i leden a–h i artikel 57 avser ett maximalt antal poster och maximala belopp som får medräknas. Medlemsstaterna ska ha frihet att besluta i vad mån dessa poster ska användas samt huruvida avdrag ska ske för andra poster än dem som angivits i leden i–r i artikel 57.”

10. I artikel 63.2 ska följande stycke läggas till:

”De instrument som anges i artikel 57 ca ska uppfylla kraven som anges i leden a, c, d och e i denna artikel.”

11. Följande artikel ska läggas till som artikel 63a:

”Artikel 63a

”1. De instrument som anges i artikel 57 ca ska uppfylla de krav som anges i leden 2-5 i denna artikel.

2. Instrumenten ska vara odaterade eller ha en ursprunglig löptid på minst 30 år. Sådana instrument kan omfatta en eller flera köptioner enligt vad som beslutas av emittenten, men de får inte lösas in tidigare än fem år efter emitteringsdagen. Om bestämmelserna i lagar eller avtal som styr odaterade instrument föreskriver vissa incitament för att kreditinstitutet ska verkställa inlösen på det sätt som beslutats av de behöriga myndigheterna, ska sådana incitament inte inträffa förrän tidigast tio år efter emitteringsdatum.

Daterade och odaterade instrument kan endast köpas eller lösas in efter förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna kan ge tillstånd till detta under förutsättning att en sådan begäran görs på kreditinstitutets initiativ och att varken kreditinstitutets finansiella ställning eller dess solvens påverkas otillbörligt. De behöriga myndigheterna kan begära att instituten ersätter ett visst instrument med sådana poster som har samma eller bättre kvalitet och som anges i artikel 57ca.

De behöriga myndigheterna ska kräva ett stopp för inlösen av daterade instrument om kreditinstitutet inte uppfyller de kapitalkrav som anges i artikel 75.

Den behöriga myndigheten kan när som helst ge tillstånd till en förtida inlösen av daterade och odaterade instrument om det sker en förändring av gällande skatteregler eller bestämmelser om klassificering som inte kunde förutses på emissionsdagen.

3. De lagar och avtal som reglerar instrumentet ska göra det möjligt för kreditinstitutet att vid behov ställa in betalningen av ränta eller utdelningar för en obegränsad period, på ickekumulativ grund.

Kreditinstitutet ska emellertid ställa in sådana betalningar om de inte uppfyller de kapitalkrav som anges i artikel 75.

De behöriga myndigheterna kan kräva att sådana betalningar ställs in på grund av kreditinstitutets finansiella situation och solvens. Ett sådant förfarande ska inte påverka kreditinstitutets rätt att ersätta betalningen av ränta eller utdelning av en betalning i form av ett instrument som anges i artikel 57 a, under förutsättning att en sådan mekanism gör det möjligt för kreditinstitutet att skydda sina finansiella resurser. En sådan ersättning kan komma att omfattas av särskilda villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

4. Enligt de bestämmelser i lagar eller avtal som gäller för instrumentet ska kapital, icke betalda räntor eller utdelning vara av sådan art att de absorberar förluster och inte förhindrar en ökning av kreditinstitutets aktiekapital.

5. Om kreditinstitutet går i konkurs eller likvideras ska instrumenten prioriteras efter de poster som anges i artikel 63.2.”

6. Europeiska banktillsynskommittén ska ta fram riktlinjer för konvergensen i tillsynspraxis med avseende på de instrument som avses i punkt 1 och ska övervaka deras tillämpning. Senast i januari 2012 ska kommissionen se över tillämpningen av denna artikel och avlägga rapport till Europaparlamentet och rådet.

12. I artikel 65.1 ska led a ersättas med följande:

”a) Minoritetsintressen som avses i artikel 21 i direktiv 83/349/EEG, då metoden för global integration tillämpas. Instrument som anges i artikel 57 ca som ger upphov till minoritetsintressen ska uppfylla kraven i artiklarna 63 a och 66 och leden a, c, d och e i artikel 63.2.”

13. Artikel 66 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För de poster som anges i artikel 57 d-h ska följande gränsvärden gälla:

a) Det totala antalet poster i artikel 57 d-h får inte överskrida maximalt 100 % av posterna i led a-ca minus i, j och k i den artikeln. och

b) Det totala antalet poster i artikel 57 g-h får inte överskrida maximalt 50 % av posterna i led a-ca minus i, j och k i den artikeln.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. ”1a Trots det som sägs i punkt 1 ska följande gränsvärden gälla för det totala antalet poster i artikel 57 ca:

a) Instrument som måste konverteras i en kritisk situation till poster som anges i artikel 57 a inom ett i förväg bestämt intervall, och kapital som har betalats in, helt absorberar förluster enligt fortlevnadsprincipen och som vid en eventuell konkurs eller likvidering prioriteras efter alla andra krav får totalt inte överskrida maximalt 50 % av posterna i led a-ca minus i, j och k i artikel 57.

b) Inom det gränsvärde som anges i punkt a i detta stycke får alla övriga instrument inte överskrida maximalt 35 % av posterna i led a-ca minus i, j och k i artikel 57.

c) Inom de gränsvärden som anges i leden a och b i detta stycke får daterade instrument och andra instrument som enligt bestämmelserna i lag eller avtal åtföljs av ett incitament för kreditinstitutet att verkställa en inlösen inte överskrida maximalt 15 % av posterna i led a-ca minus i, j och k i artikel 57.

d) De poster som överstiger de gränsvärden som angetts i leden a, b och c ska omfattas av de gränsvärden som anges i punkt 1.”

c) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Det totala antalet poster i artikel 57 l-r ska till hälften dras från det totala antalet poster i led a-ca minus i, j och k i den artikeln, och till hälften från det totala antalet poster i leden d-h i samma artikel, sedan de gränsvärden som anges i punkt 1 i den artikeln har tillämpats. Om hälften av det totala antalet poster i artikel 57 l-r överstiger det totala antalet poster i leden d-h i den artikeln ska överskottet dras från det totala antalet poster i leden a-ca minus i, j och k i den artikeln. Posterna i artikel 57 r ska inte dras ifrån om de har tagits med i beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp vid tillämpning av artikel 75 enligt vad som anges i del 4 i bilaga IX."

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. De behöriga myndigheterna kan ge kreditinstitut tillstånd att tillfälligt överskrida de gränsvärden som anges i punkt 1 och 1 a i kritiska situationer."

14. Artikel 87 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 11 ska ersättas med följande:

"11. Om exponeringar i form av ett företag för kollektiva investeringar (fondföretag) uppfyller de kriterier som anges i punkterna 77–78 i del 1 i bilaga VI och kreditinstitutet har kännedom om fondföretagets samtliga underliggande exponeringar, ska kreditinstitutet granska dessa underliggande exponeringar i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och belopp för förväntade förluster enligt de metoder som anges i detta underavsnitt. Punkt 12 ska gälla för den del av fondföretagets underliggande exponeringar som kreditinstitutet inte är medvetet om och inte rimligtvis kunde vara medvetet om.

Om kreditinstitutet inte uppfyller villkoren för att använda de metoder som anges i detta underavsnitt för samtliga eller delar av fondföretagets underliggande exponeringar, ska de riskvägda exponeringsbeloppen och beloppen för förväntade förluster beräknas i enlighet med följande metoder:

- a) För exponeringar som tillhör den exponeringsklass som anges i led e i artikel 86.1: den metod som redovisas i punkterna 19–21 i del 1 i bilaga VII. b)
- b) den metod som anges i artikel 78-83 med följande ändringar:
  - i) För exponeringar som omfattas av en specifik riskvikt för oklassade exponeringar eller som placerats i den högsta kreditkvalitetsnivån för en viss exponeringsklass, ska riskvikten multipliceras med 2, men kan aldrig vara högre än 1 250 %.
  - ii) För alla övriga exponeringar ska riskvikten multipliceras med 1,1 och vara minst 5 %."

Om kreditinstitutet vid tillämpning av led a inte kan skilja mellan investeringar i venture-capitalföretag eller liknande börsnoterade aktier och övriga aktier, ska det behandla exponeringarna i fråga som exponeringar i övriga aktier. Om dessa exponeringar, tillsammans med kreditinstitutets direkta exponeringar i denna exponeringsklass, inte är betydande i den mening som avses i artikel 89.2, kan

punkt 1 i den artikeln tillämpas under förutsättning att det godkänns av de behöriga myndigheterna.”

b) I punkt 12 ska andra stycket ersättas med följande:

”Som alternativ till den nu beskrivna metoden får kreditinstituten själva utföra beräkningen eller utnyttja en tredje part för beräkningen och rapporteringen av de genomsnittliga riskvägda exponeringsbeloppen utifrån fondföretagets underliggande exponeringar i enlighet med de metoder som anges i punkterna 11 a och 11 b, under förutsättning att beräkningens och rapportens korrekthet kan säkerställas på ett tillfredsställande sätt.”

15. I artikel 89 ska första meningen i led d ersättas med följande:

”d) Exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar och deras delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter samt administrativa organ, förutsatt att”

16. Artikel 106 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Exponeringar omfattar inte följande poster:

- a) Vid valutatransaktioner: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två dygn efter betalning.
- b) vid köp eller försäljning av värdepapper: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem vardagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepapperen har levererats.
b)
- c) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring eller clearing och avveckling av värdepapper för kunders räkning: försenat mottagande av finansiering och andra exponeringar som uppkommer genom kundaktiviteter och som inte varar längre tid än till följande bankdag.”

b) Följande punkt 3 ska läggas till:

”3. För att avgöra om det föreligger en grupp av kunder med inbördes anknytning när det gäller de exponeringar som anges i artikel 79.1 m, o och p ska ett kreditinstitut, om det föreligger en exponering mot underliggande tillgångar, utvärdera systemet och dess underliggande exponeringar. I det syftet ska kreditinstitutet utvärdera den ekonomiska substansen och riskerna i samband med transaktionens struktur.”

17. Artikel 107 ska ersättas med följande:

”Artikel 107

Vid beräkning av exponeringarnas värde i enlighet med detta avsnitt ska med ”kreditinstitut” även avses privata och offentliga företag samt deras filialer som motsvarar definitionen av ”kreditinstitut” och som är auktoriserade i tredje land.”

18. Artikel 110 ska ersättas med följande:

”Artikel 110

1. Ett kreditinstitut ska rapportera följande information om alla stora exponeringar till de behöriga myndigheterna, inklusive de stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 111.1:

- a) Identifiering av kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken kreditinstitutet har en stor exponering.
- b) Exponeringens värde innan man tar hänsyn till effekten av kreditrisklindringen, i görligaste mån.
- c) Typen av kreditriskskydd, förbetalt eller ej, om sådant används.
- d) Exponeringens värde sedan man tagit hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen som beräknats enligt kravet i artikel 111.1.

Om det gäller ett kreditinstitut som tillämpar artikel 84-89 ska dess 20 största exponeringar på gruppbasis, med undantag av dem som undantas från tillämpningen av artikel 111.1, redovisas för de behöriga myndigheterna.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att rapporteringen sker minst två gånger per år.

3. Medlemsstaterna får kräva av kreditinstitut att de i görligaste mån analyserar sina exponeringar mot emittenter av säkerheter och icke betalt kreditriskskydd när det gäller möjliga koncentrationer och när så är lämpligt vidtar åtgärder eller rapporterar viktiga resultat till den behöriga myndigheten.”

19. Artikel 111 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett kreditinstitut får inte ådra sig en exponering, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen i enlighet med artikel 112-117, gentemot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning vars värde överstiger 25 % av kreditinstitutets kapitalbas.

Om kunden är ett institut eller om en grupp av kunder med inbördes anknytning inbegriper ett eller flera institut, får detta värde inte överstiga det högsta beloppet av antingen 25 % av kreditinstitutets kapitalbas eller 150 miljoner euro, förutsatt att summan av exponeringsvärdena, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen i enlighet med artikel 112-117, gentemot alla kunder med

inbördes anknytning som inte utgör institutioner inte överstiger 25 % av kreditinstitutets kapitalbas.

Medlemsstaterna får fastställa ett lägre tröskelvärde än 150 miljoner euro och ska informera kommissionen om detta.”

b) Punkterna 2 och 3 ska utgå.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Ett kreditinstitut ska vid varje tidpunkt iaktta den i punkt 1 föreskrivna gränsen för sina exponeringar. Om exponeringarna i undantagsfall överstiger denna gräns ska detta förhållande utan dröjsmål anmälas till de behöriga myndigheterna som, när omständigheterna föranleder det, får medge kreditinstitutet en viss tidsfrist inom vilken det ska se till att gränsvärdet iakttas.”

20. Artikel 112 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Med förbehåll för punkt 3 ska en förutsättning för att kreditriskskydd (förbetalt eller ej) ska kunna erkännas, i de fall då detta får tillåtas enligt artiklarna 113–117, vara att detta sker i enlighet med de krav för godtagbarhet och andra minimikrav som anges i artiklarna 90–93.”

b) Följande punkt 4 ska läggas till:

”4. När det uppfyller kraven i detta avsnitt ska ett kreditinstitut inte ta hänsyn till den säkerhet som avses i punkt 20-22 i del 1 i bilaga VIII, om det inte tillåts enligt artikel 115.”

21. Artikel 113 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska utgå.

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”3. Följande exponeringar ska undantas från tillämpningen av artikel 111.1:”

ii) Leden e och f ska ersättas med följande:

”e) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på delstatliga regeringar och lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78-83, eller som utgör andra fordringar som sådana regeringar eller myndigheter är exponerade gentemot, eller som de garanterar, och som skulle tilldelas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78-83.

f) Exponeringar gentemot de motparter som anges i punkt 7 eller punkt 8 i artikel 80, om de skulle tilldelas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78-83.

Exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de undantas från artikel 111.1 eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part.”

iii) Led i ska ersättas med följande:

”i) Exponeringar på grund av utnyttjade kreditfaciliteter som klassificeras som lågriskposter utanför balansräkningen i bilaga II och under förutsättning att ett avtal har ingåtts med kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning enligt vilket faciliteten endast kan utnyttjas om det har fastställts att det inte kommer att leda till att gränsvärdet enligt artikel 111.1 överskrids.”

iv) Leden j-t ska utgå.

c) Tredje, fjärde och femte stycket ska utgå.

d) Följande punkt 4 ska läggas till:

"4. Medlemsstaterna kan helt eller delvis undanta följande exponeringar från tillämpningen av artikel 111.1:

a) Täckta obligationer enligt villkoren i punkterna 68, 69 och 70 i del 1 i bilaga VI.

b) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på delstatliga regeringar och lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 20 % enligt artiklarna 78-83, eller som utgör andra fordringar som sådana regeringar och myndigheter är exponerade för, eller som de garanterar, och som skulle tilldelas riskvikten 20 % enligt artiklarna 78-83.

c) Oavsett det som sägs i punkt 1 f i denna artikel: exponeringar som ett kreditinstitut har gentemot sitt moderföretag, till andra filialer till det moderföretaget eller till kreditinstitutets egna filialer, under förutsättning att de företagen är föremål för samma gruppbaseade tillsyn som kreditinstitutet självt, i enlighet med detta direktiv eller med motsvarande standarder som gäller i ett tredje land. Exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de är undantagna från artikel 111.1 eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part.

d) Tillgångsposter som utgörs av exponeringar mot eller deltagande eller typer av innehav i regionala eller centrala kreditinstitut till vilka det utlånande kreditinstitutet är knutet genom en sammanslutning enligt bestämmelser i lag, bolagsordning eller motsvarande och som enligt dessa bestämmelser är ansvariga för likviditetsutjämnningar inom sammanslutningen.

e) Tillgångsposter som utgörs av krav på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut som på icke-konkurrensutsatt grund erbjuder lån enligt bestämmelser i lag eller sin bolagsordning för att främja specifika sektorer i ekonomin under någon form av statlig övervakning och begränsningarna för utnyttjandet av sådana lån, under förutsättning att respektive exponeringar uppkommer genom sådana lån som förmedlas till låntagarna via andra kreditinstitut.”

- f) Tillgångsposter som utgörs av krav på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut, förutsatt att dessa exponeringar inte utgör sådana instituts kapitalbas, inte varar längre än till påföljande bankdag och är noterad i en valuta i den medlemsstat som utnyttjar denna option, förutsatt att en sådan valuta inte är euron.”

22. Artikel 114 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Med förbehåll för punkt 3 får ett kreditinstitut i fråga om beräkningen av exponeringars värde enligt artikel 111.1 tillämpa ”fullständigt justerat exponeringsvärde” beräknat enligt artiklarna 90–93 med beaktande av kreditriskreducerande åtgärder, volatilitetsjusteringar och eventuell löptidsobalans (E*).”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Det första stycket ska ersättas med följande:

”Med förbehåll för punkt 3 får ett kreditinstitut, som har tillstånd att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer för en exponeringsklass enligt artiklarna 84–89 tillämpa dessa skattade effekter vid beräkningen av exponeringsvärden enligt artikel 111.1, om det enligt de behöriga myndigheternas bedömning kan skatta de finansiella säkerheternas effekter på dess exponeringar separat från andra LGD-relaterade aspekter.”

ii) Det fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Kreditinstitut som har tillstånd att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer för en exponeringsklass enligt artiklarna 84–89 och som inte beräknar värdet på sina exponeringar enligt den metod som avses i första stycket får ges tillstånd att använda den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som anges i artikel 117.1 b för beräkningen av exponeringarnas värde.”

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Det första stycket ska ersättas med följande:

”Ett kreditinstitut som använder den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller som har tillstånd att använda den metod som beskrivs i punkt 2 vid beräkning av exponeringsvärden enligt artikel 111.1 ska genomföra återkommande stresstester av sina kreditriskkoncentrationer, även i fråga om det realiserbara värdet av eventuellt mottagen säkerhet.”

ii) Det fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Om ett sådant stresstest visar på ett lägre realiserbart värde av en mottagen säkerhet än vad som skulle få beaktas när man utnyttjar den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som beskrivs i punkt 2, ska värdet av den säkerhet som får tas med i beräkningen av exponeringsvärden enligt artikel 111.1 minskas i motsvarande grad.”

iii) I femte stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Strategier och förfaranden i fall då ett stresstest indikerar ett lägre realvärde för säkerheter än som beaktas när man utnyttjar den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som beskrivs i punkt 2.” och

d) Punkt 4 ska utgå.

23. Artikel 115 ska ersättas med följande:

”Artikel 115

1. Vid tillämpning av denna del får ett kreditinstitut minska exponeringens värde med upp till 50 % av värdet på de aktuella fastigheterna, om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Exponeringarna är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller genom aktier i finska bostadsaktiebolag, som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll.
- b) Exponeringarna avser transaktioner med fastighetsleasing där leasinggivaren bibehåller fullt ägande av bostadsfastigheterna som leasats så länge som leasingtagaren inte har utövat sin rätt att köpa.

Värdet på fastigheten ska beräknas på ett sätt som tillfredsställer de behöriga myndigheterna, på grundval av strikta värderingsstandarder som anges i lag, förordning eller administrativa bestämmelser. Värderingen ska genomföras minst en gång per år.

Med bostadsfastighet avses en bostad som utnyttjas eller som hyrs ut av ägaren.

2. Ett kreditinstitut kan för att uppfylla kraven i detta avsnitt minska exponeringens värde med upp till 50 % av värdet på den kommersiella fastighet det gäller, men enbart om följande exponeringar skulle erhålla en riskviktning på 50 % enligt artiklarna 78-83:

- a) Exponeringar som är säkrade genom panträtt i kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter eller genom aktier i finska bostadsaktiebolag, som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll, och som avser kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter. b)
- b) Exponeringar som avser transaktioner med fastighetsleasing i fråga om kontorsfastigheter och andra kommersiella fastigheter.

De kommersiella fastigheterna ska vara helt uppförda, helt uthyrda och generera lämpliga intäkter i form av hyror.”

24. Artikel 116 ska utgå.

25. Artikel 117 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. När en exponering gentemot en kund garanterats av en tredje part eller genom säkerhet i form av värdepapper utgivna av en tredje part får ett kreditinstitut

- a) behandla den garanterade delen av exponeringen som om den hade ingåtts med garantigivaren i stället för med kunden, under förutsättning att den ogaranterade exponeringen mot garantigivaren skulle ha tilldelats en motsvarande eller lägre riskvikt jämfört med riskvikten för den ogaranterade exponeringen mot kunden enligt artiklarna 78-83,
- b) behandla den del av exponeringen som har säkerhet i form av marknadsvärdet på erkända säkerheter som om den gjorts mot tredje part snarare än mot kunden, om exponeringen garanteras genom säkerhet och under förutsättning att den säkrade delen av exponeringen skulle åsättas en motsvarande eller lägre riskvikt jämfört med riskvikten för den icke garanterade exponeringen gentemot kunden enligt artiklarna 78-83.

Den metod som anges i led b ska inte användas av ett kreditinstitut om det föreligger en obalans mellan löptiden för exponeringen och löptiden för säkerheten.

I de syften som anges i detta avsnitt kan ett kreditinstitut använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den metod som anges i led b i första stycket enbart om det är tillåtet att använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den förenklade metoden för finansiella säkerheter i de syften som anges i artikel 75 a."

b) I punkt 2 ska inledningen ersättas med följande:

"När ett kreditinstitut tillämpar en behandling enligt punkt 1 a"

26. Artikel 119 ska utgå.

27. Följande avsnitt 7 ska läggas till kapitel 2:

"Avsnitt 7

Exponeringar mot överförda kreditrisker

"Artikel 122a

1. Ett kreditinstitut ska endast vara exponerad mot kreditrisken i en förpliktelse eller en potentiell förpliktelse eller en grupp av förpliktelser i de fall det inte medverkade i att direkt förhandla, strukturera och dokumentera det ursprungliga avtalet som skapade förpliktelserna eller de potentiella förpliktelserna om

- a) de personer eller enheter som direkt förhandlade, strukturerade och dokumenterade det ursprungliga avtalet med gäldenären eller alternativt och i tillämpliga fall,
- b) de personer eller enhet som förvaltar och köper sådan förpliktelser eller potentiella förpliktelser direkt eller indirekt för kreditinstitutens räkning

har utfärdat ett uttryckligt åtagande till kreditinstitutet att bibehålla, på löpande basis, ett väsentligt ekonomiskt intresse netto som under alla omständigheter inte får understiga 5 % i de positioner som har samma riskprofil som den som kreditinstitutet är exponerade mot.

2. Punkt 1 ska inte gälla förpliktelser eller potentiella förpliktelser som utgör fordringar eller villkorade fordringar på eller garanterade av

- a) nationella regeringar eller centralbanker.
- b) Institut som har givits ett kreditbetyg motsvarande steg 3 eller bättre enligt punkt 29, del 1, bilaga VI, och
- c) multilaterala utvecklingsbanker.

Punkt 1 ska inte gälla vare sig syndikerade lån eller creditswappar när dessa instrument inte används för att för paketera och/eller säkra en förpliktelse som omfattas av punkt 1.

3. Punkterna 1 och 2 ska vara tillämpliga på exponeringar som ett kreditinstitut har efter den 1 januari 2011. Behöriga myndigheter får besluta att tillfälligt upphäva förpliktelserna under perioder av allmänna likviditetsstörningar på marknaden.

4. Kreditinstitut ska innan de investerar och på löpande basis alltid kunna redovisa för de behöriga myndigheterna för var och en av sina individuella värdepapperiseringspositioner att de har en heltäckande och grundlig förståelse för och har tillämpat formell policy och formella förfaranden för att i skrift analysera och registrera följande:

- a) Åtagandet enligt punkt 1 från originatorer och/eller medverkande institut att bibehålla ett ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen samt den period för vilken ett sådant åtagande har givits,
- b) den enskilda värdepapperiseringspositionens riskegenskaper,
- c) Riskegenskaperna hos värdepapperspositionens underliggande exponeringar,
- d) Originatorernas anseende och förluster vid tidigare värdepapperiseringar i värdepapperiseringspositionens relevanta underliggande exponeringsklasser,
- (e) De uttalanden som gjorts av originatorer och medverkande institut om den noggranna genomgång de gjort av gäldenärerna samt, i tillämpliga fall, av säkerhetskvaliteten i värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar,
- f) I tillämpliga fall, de metoder och begrepp på vilka värderingen av säkerheter för värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar baseras och de policyriktlinjer som originatorerna har antagit för att garantera värderingsmannens oberoende. och
- g) Alla strukturella drag hos värdepapperiseringen som kan ha en väsentlig inverkan på resultatet för kreditinstitutets värdepapperiseringsposition. I detta syfte ska kreditinstitut innan de placerar och regelbundet därefter utföra och

registrera lämpliga stresstester. Sådana stresstester ska utföras oberoende av det eller de ratinginstitut som har bedömt värdepapperiseringen och baseras på alla relevanta upplysningar som originatorn har lämnat för detta ändamål.

5. Kreditinstitut ska införa formella förfaranden för att löpande och i rätt tid övervaka information om hur deras värdepapperiseringspositioners underliggande exponeringar utvecklas. Detta ska i tillämpliga fall minst innehålla följande: Exponeringsslaget, den tid originatorn har innehaft exponeringarna inberäknat den procentandel som originatorn innehaft mindre än 2 år, den procentandel av lånen med mer än 30, 60 respektive 90 överskjutande dagar efter förfallodagen. I de fall de underliggande exponeringarna själva utgörs av värdepapperiseringspositioner ska kraven att övervaka och ha tillgång till information vara tillämpliga på dessa värdepapperiseringspositioners underliggande exponeringar. I de fall kraven i punkt 4 och i denna punkt inte är uppfyllda, ska kreditinstituten tillämpa en riskvikt på 1 250 % för dessa värdepapperiseringspositioner enligt del 4 i bilaga IX.

6. Medverkande kreditinstitut och kreditinstitut som är originatorer ska tillämpa samma sunda och väldefinierade kriterier för kreditgivning i enlighet med kraven i bilaga V, punkt 3 på exponeringar som ska värdepapperiseras som de tillämpar på deras egna exponeringar som innehas utanför handelslagret. I detta syfte ska samma förfarande för att godkänna och, i förekommande fall, ändra, förnya och återfinansiera krediter tillämpas av det kreditinstitut som är originator och det medverkande kreditinstitutet. Kreditinstitut ska även tillämpa samma analysstandarder på ägarandelar och/eller emissionsgarantier i värdepapperiseringsemissioner som köpts från tredje part oavsett om sådana ägarandelar och/eller emissionsgarantier innehas i deras handelslager eller utanför handelslagret.

7. Medverkande kreditinstitut och kreditinstitut som är originatorer ska upplysa investerare om nivån på sina åtaganden enligt punkt 1 att bibehålla ett ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen. Medverkande kreditinstitut och kreditinstitut som är originatorer ska säkerställa att framtida investerare har lätt och snabb tillgång till alla i sak relevanta uppgifter om kreditkvaliteten på och resultatutvecklingen för de enskilda underliggande exponeringarna, kassaflöden och säkerheter för en värdepappersiseringsexponering samt sådan information som är nödvändig för att utföra heltäckande och väl underbyggda stresstester på kassaflödena och värdena på säkerheterna för de underliggande exponeringarna. I vilket fall ska de uppgifter som görs tillgängliga inte vara mindre omfattande än vad som gjorts tillgängligt för ett ratinginstitut som har haft i uppdrag av ett medverkande kreditinstitut eller ett kreditinstitut som är originator att tillhandahålla en kreditvärdering av värdepapperiseringen i fråga. I de fall dessa krav och kraven i punkt 6 inte är uppfyllda, ska artikel 95.1 inte tillämpas av ett kreditinstitut som är originator som inte kommer att tillåtas att utesluta de värdepapperiserade exponeringarna från beräkningen av sitt egna kapitalkrav enligt detta direktiv.

8. Punkterna 4-7 ska tillämpas på värdepapperiseringar som emitterats från den dag då detta direktiv träder i kraft och på befintliga värdepapperiseringar om nya underliggande exponeringar har tillkommit eller ersatts efter den dagen.

9. Behöriga myndigheter ska offentliggöra upplysningar minst en gång om året om följande:

- a) De metoder som använts för att granska att punkterna 1 – 7 efterlevs,
- b) en beskrivning av de åtgärder som vidtagits och uppgift om antalet åtgärder för att granska efterlevnaden av punkterna 1 – 7 under de senaste 12 månaderna, och
- c) uppgift om antalet fall av bristande efterlevnad av punkterna 1 – 7 under de senaste 12 månaderna och en sammanfattande beskrivning av dem.

Detta krav gäller med förbehåll för bestämmelserna i artikel 144 andra stycket.

10. Europeiska banktillsynskommittén kommer att rapportera årligen till kommissionen om hur de behöriga myndigheterna efterlever denna artikel. Kommissionen ska senast i december 2014 rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna artikel och dess effektivitet mot bakgrund av marknadsutvecklingen."

28. Artikel 129 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

"b) Planering och samordning av tillsynsverksamheterna på löpande basis, däribland även när det gäller de verksamheter som avses i artiklarna 123, 124 och 136 i kapitel 5 och i bilaga V, i samarbete med berörda behöriga myndigheter.

ii) Följande led c ska läggas till:

c) Planering och samordning av tillsynsverksamheten i samarbete med de berörda behöriga myndigheterna och vid behov med centralbankerna, som en förberedelse inför och under kritiska situationer, inklusive negativ utveckling i kreditinstitut eller på finansmarknader.

Den planering och samordning av tillsynsverksamheten som avses i led c inkluderar de undantagsåtgärder som anges i artikel 132.3 b, förberedelse av gemensamma utvärderingar, genomförande av krisplaner och information till allmänheten."

b) Följande punkt 3 ska läggas till:

"3. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna med ansvar för tillsynen av filialen till ett moderkreditinstitut inom EU eller moderföretaget till ett finansiellt holdingbolag i en medlemsstat ska göra allt som står i dess makt för att fatta ett gemensamt beslut om följande:

a) Tillämpningen av artiklarna 123 och 124 för att avgöra lämpligheten för den konsoliderade nivån på gruppens kapitalbas med hänsyn till dess finansiella situation och riskprofil och följaktligen den nivå på kapitalbasen som krävs för att tillämpa artikel 136.2 på var och en av enheterna inom bankgruppen på en sammanställd grund.

- b) Enhetlig utformning och frekvens samt datum för rapportering i enlighet med artikel 74.2 för samtliga enheter inom bankgruppen.

Vid tillämpning av led a ska det gemensamma beslutet fattas senast sex månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen i enlighet med artiklarna 124 och 123 till övriga relevanta behöriga myndigheter.

Vid tillämpning av led b ska det gemensamma beslutet fattas senast den 30 juni 2011.

Det gemensamma beslut som avses i första stycket ska beskrivas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och som den samordnande tillsynsmyndigheten ska lämna till moderkreditinstitutet i EU. Om man inte kan komma överens ska den samordnande tillsynsmyndigheten på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med Europeiska banktillsynskommittén. Den samordnande tillsynsmyndigheten kan samråda med Europeiska banktillsynskommittén på eget initiativ.

Om de behöriga myndigheterna inte kan fatta ett sådant gemensamt beslut inom sex månader ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om tillämpningen av artiklarna 74.2, 123, 124 och 136.2. Beslutet ska beskrivas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och det ska ta hänsyn till de övriga behöriga myndigheternas synpunkter och invändningar som framkommit under sexmånadersperioden. Beslutet ska ställas till de övriga behöriga myndigheternas förfogande av den samordnande tillsynsmyndigheten.

Om Europeiska banktillsynskommittén har tillfrågats ska den samordnande tillsynsmyndigheten beakta dess råd och förklara alla betydande avvikelser från sådana råd.

Det gemensamma beslut som anges i första stycket och beslutet som anges i sjätte stycket ska betraktas som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten. "

29. Artikel 130.1 ska ersättas med följande:

"1. Om en kritisk situation uppstår, inklusive en negativ utveckling på finansmarknaderna, som kan äventyra stabiliteten hos det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där enheter ur en grupp har auktoriserats eller där systemrelevanta filialer enligt artikel 42a har inrättats, ska den samordnande tillsynsmyndigheten enligt avsnitt 2 kapitel 1 snarast möjligt underrätta de myndigheter som avses i fjärde stycket i artikel 49 och i artikel 50 och förmedla all information som är avgörande för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Denna skyldighet ska gälla för alla de behöriga myndigheter som anges i artiklarna 125–126 och för den behöriga myndighet som anges i artikel 129.1.

Om den myndighet som avses i fjärde stycket i artikel 49 blir medveten om en situation som beskrivs i första stycket i denna punkt, ska den så snart det är praktiskt möjligt underrätta de behöriga myndigheter som anges i artiklarna 125-126.

Om möjligt ska den behöriga myndigheten och den myndighet som anges i fjärde stycket i artikel 49 använda befintliga fastställda informationskanaler.”

30. Följande artikel ska läggas till som artikel 131a:

”Artikel 131a

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska inrätta tillsynskollegier för att underlätta utförandet av de uppgifter som anges i artiklarna 129 och 130.1.

Tillsynskollegierna ska tillhandahålla ett regelverk åt den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga behöriga myndigheter när de utför följande uppgifter:

- a) Utbyte av information.
- b) Frivillig fördelning av uppgifter och delegering av ansvarsområden.
- c) Fastställande av program för tillsynsgranskning, baserat på en riskvärdering av gruppen i enlighet med artikel 124.
- d) Öka tillsynens effektivitet genom att avlägsna onödiga dubbleringar av tillsynskraven, bland annat i samband med de informationsförfrågningar som anges i artiklarna 130.2 och 132.2.
- e) Hela tiden tillämpa tillsynskraven enligt detta direktiv i samtliga enheter inom en bankgrupp.
- f) Tillämpa 129.1 c med hänsyn till arbetet i andra forum som kan komma att inrättas på detta område.

De behöriga myndigheter som deltar i tillsynskollegiet ska samarbeta intimt. Sekretesskraven enligt avsnitt 2 kapitel 1 får inte förhindra att de behöriga myndigheterna utbyter konfidentiell information inom tillsynskollegiet. Inrättandet av kollegier får inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.

2. Kollegiets inrättande och funktion ska baseras på de skriftliga avtal som anges i artikel 131 och som den samordnande tillsynsmyndigheten utarbetar efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna.

Europeiska banktillsynskommittén ska utarbeta riktlinjer för kollegiernas operativa funktion.

De behöriga myndigheter som har ansvaret för tillsynen av filialerna till ett moderkreditinstitut eller ett finansiellt moderholdingbolag inom EU och de behöriga myndigheterna i ett värdland där systemrelevanta filialer enligt artikel 42 a har inrättats, och i förekommande fall myndigheterna i tredje land, kan delta i tillsynskollegierna.

Den samordnande tillsynsmyndigheten ska leda kollegiets sammanträden och besluta vilka behöriga myndigheter som får delta i kollegiets sammanträden eller aktiviteter. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om att sådana sammanträden och aktiviteter anordnas och om de beslut som fattas på dessa sammanträden.

Det beslutet ska ta hänsyn till relevansen för den tillsynsaktivitet som ska planeras eller samordnas för de myndigheterna, och de skyldigheter som anges i artiklarna 40.3 och 42a.2.

I enlighet med de sekretesskrav som anges i avsnitt 2 kapitel 1 ska den samordnande tillsynsmyndigheten informera Europeiska banktillsynskommittén om aktiviteterna i tillsynskollegiet, bland annat i kritiska situationer, och kommunicera all information som är särskilt relevant till den kommittén för att uppnå samstämmighet i tillsynen.”

31. Artikel 132 ska ändras på följande sätt:
  - a) I punkt 1 d ersätts hänvisningen till artikel 136 av hänvisningen till artikel 136.1.
  - b) I punkt 3 b ersätts hänvisningen till artikel 136 av hänvisningen till artikel 136.1.
32. Artikel 150 ska ändras på följande sätt:
  - a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
    - ii) Leden k och l ska ersättas med följande:
      - ”k) Förteckningarna över och klassificeringen av poster utanför balansräkningen i bilagorna II och IV.
      - l) Anpassningar av bestämmelserna i bilagorna III och V–XII för att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna, särskilt i fråga om nya finansiella produkter, eller utvecklingen av redovisningsstandarder och krav som tar hänsyn till gemenskapslagstiftningen, eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis.” b)
    - ii) Följande led m ska läggas till:
      - ”m) Ändring av de procentsatser som anges i artikel 111.1 för att ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna.”
  - b) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:
    - c) Förtydligande av undantagen som anges i artikel 113.”
  33. I artikel 154 ska följande punkter 8 och 9 läggas till:

”8. Kreditinstitut som inte senast den [datum som anges i artikel 4 – införs om det är känt] uppfyller de gränsvärden som anges i artikel 66.1a ska utveckla strategier och förfaranden enligt artikel 123 för nödvändiga åtgärder för att lösa denna situation före det datum som anges i punkt 9.

Dessa åtgärder ska granskas enligt artikel 124.

9. Instrument som den [datum som anges i artikel 4 – införs om det är känt] enligt nationell lag betraktades som likvärda de poster som anges i punkterna a, b och c i artikel 57, men som inte omfattas av led a i artikel 57 eller som inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 63a, ska även i fortsättningen anses vara likvärda till [30 år efter det datum som anges i artikel 4 – införs om det är känt], till det belopp som är högst av

- a) 20 % av summan av leden a-ca i artikel 57, minus summan av leden i, j och k i artikel 57 [mellan 10 och 20 år efter det datum som anges i artikel 4 – införs om det är känt],
- b) 10 % av summan av leden a-ca i artikel 57, minus summan av leden i, j och k i artikel 57 [mellan 20 och 30 år efter det datum som anges i artikel 4 – införs om det är känt],

34. Bilaga III ska ändras enligt följande:

a) I del 1 punkt 5 ska följande text läggas till:

”Enligt den metod som anges i del 6 i denna bilaga (IMM) får alla nettningsmängder som bestämts med en enda motpart behandlas som en enda nettningsmängd om negativa simulerade marknadsvärden för den enskilda nettningsmängden fastställs till 0 i beräkningen av den förväntade exponeringen.”

b) I del 2 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. När ett kreditinstitut köper kreditriskskydd genom derivat för en exponering som inte hänförs till handelslagret eller för en motpartskreditriskexponering, får det beräkna sitt kapitalkrav för den säkrade tillgången enligt punkterna 83–92 i del 3 i bilaga VIII eller, om de behöriga myndigheterna godkänner detta, enligt punkt 4 i del 1 eller punkterna 96-104 i del 4 i bilaga VII.

I sådana fall, och om alternativet i andra meningen i punkt 11 i bilaga II till direktiv 2006/49/EG inte tillämpas, ska exponeringsvärdet för motpartskreditrisken för dessa kreditderivat sättas till noll.

Ett kreditinstitut kan emellertid välja att i syfte att beräkna kapitalkraven för en motpartskreditrisk konsekvent inkludera alla kreditderivat som inte ingår i handelslagret och som förvärvats som ett skydd mot en exponering som inte ingår i handelslagret eller mot en motpartskreditrisk om kreditskyddet erkänns enligt detta direktiv.”

c) I del 5 ska punkt 15 ersättas med följande:

"15. Det finns en säkringsmängd för varje emittent av något av de räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en creditswapp. ”Creditswappar på n-te förfall” ska behandlas som följer:

- a) Storleken för en riskposition i ett referensskuldinstrument i en korg som ligger som säkerhet för en creditswapp på n-te förfall är det faktiska

nominella värdet för referensskuldinstrumentet, multiplicerat med den modifierade löptiden för derivatet på n-te förfall med avseende på en förändring i kreditspreaden för referensskuldinstrumentet.

- b) Det finns en säkringsmängd för varje referensskuldinstrument i en korg som ligger som säkerhet för en viss kreditwapp på n-te förfall. Riskpositioner från olika kreditwappar på n-te förfall ska inte inkluderas i samma säkringsmängd.
- c) Den multiplikator för motpartskreditrisk som gäller för varje säkringsmängd som skapats för något av referensskuldinstrumenten för ett derivat på n-te förfall är 0,3 % för referensskuldinstrument som har kreditvärderats av ett erkänt ECAI motsvarande ett kreditkvalitetssteg på 1-3 och 0,6 % för övriga skuldinstrument.”

35. Bilaga V ska ändras enligt följande:

a) Punkt 14 ska ersättas med följande:

"14. Det ska finnas robusta strategier, riktlinjer, förfaranden och system för identifiering, mätning och hantering av likviditetsrisker under en lämplig tidshorisont, inklusive från dag till dag, för att tillse att kreditinstitutet bibehåller likviditetsbuffertar på adekvat nivå. Dessa strategier, program, processer och system ska skraddarsys efter olika affärsområden, valutor och juridiska personer och de ska omfatta adekvata mekanismer för allokering av likviditetskostnader.”

e) Följande punkt 14a ska införas:

”14a. De strategier, riktlinjer, förfaranden och system som avses i punkt 14 ska vara proportionella i förhållande till företagets komplexitet, riskprofil och verksamhet och den risktolerans som fastställts av ledningen och återspegla kreditinstitutets systemrelevans i varje medlemsstat där det bedriver verksamhet.”

f) Punkt 15 ska ersättas med följande:

"15. Kreditinstitutet ska utveckla metoder för identifiering, mätning, hantering och övervakning av finansieringspositioner, framför allt genom ett system av gränsvärden. Dessa ska omfatta kassaflöden från tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen inklusive ansvarsförbindelser och den eventuella effekten på goodwillrisk.”

g) Följande punkter 16–36 ska läggas till:

"16. Kreditinstitutet ska skilja mellan pantsatta och icke pantsatta tillgångar som är ständigt tillgängliga, framför allt i kritiska situationer. De ska också ta hänsyn till den juridiska person där tillgångarna ligger, samt deras godtagbarhet och snabba mobilisering.

17. Kreditinstitut ska också beakta de befintliga juridiska, tillsynstekniska och operativa gränserna för potentiella överföringar av likviditet och icke pantsatta tillgångar mellan olika juridiska enheter, såväl inom som utom EES.
  18. Ett kreditinstitut ska beakta olika verktyg för likviditetsriskreduktion, inklusive likviditetsbuffertar för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser och en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur och tillgången på finansieringskällor. Dessa arrangemang ska granskas regelbundet.
  19. Alternativa scenarier för likviditetspositioner och riskreducering ska beaktas och antagandena som ligger bakom beslut gällande finansieringspositionen ska granskas regelbundet. I detta syfte ska alternativa scenarier framför allt beakta poster utanför balansräkningen och andra ansvarsförbindelser, inklusive från specialföretag för värdepapperisering eller andra specialföretag, i förhållande till vilka kreditinstitutet agerar som medverkande institut eller tillhandahåller betydande likviditetsstöd.
  20. Kreditinstitut ska beakta den potentiella effekten av institutionsspecifika, marknadsomfattande och kombinerade alternativa scenarier. Olika tidshorisonter och olika stressförhållanden ska beaktas.
  21. Kreditinstitutet ska justera sina strategier, interna strategier och gränsvärden för likviditetsrisker och utarbeta effektiva krisplaner som tar hänsyn till resultatet av de alternativa scenarier som anges i punkt 19.
  22. För att hantera likviditetskriser ska kreditinstitut ha krisplaner på plats som innehåller adekvata strategier och lämpliga genomförandeåtgärder för att bemöta eventuella likviditetsbortfall. Sådana planer ska testas regelbundet, uppdateras på grundval av resultatet av de alternativa scenarier som anges i punkt 16 och rapporteras till och godkännas av den högsta ledningen så att intern policy och interna processer kan justeras i enlighet därmed.”
36. Bilaga XI ska ändras enligt följande:
- a) Punkt 1 e ska ersättas med följande:
    - ”e) Kreditinstitutens exponering för, mätning och hantering av likviditetsrisk, inklusive utveckling av metoder för analys av alternativa scenarier, hantering av riskreduktion (framför allt nivå, sammansättning och kvalitet för likviditetsbuffertar) och effektiva krisplaner.
  - b) Följande punkt 1a ska införas:
    - ”1a. Vid tillämpning av punkt 1 e ska de behöriga myndigheterna regelbundet utföra en heltäckande utvärdering av kreditinstitutens totala likviditetsriskhantering och främja utvecklingen av sunda interna metoder. När dessa granskningar utförs ska de behöriga myndigheterna beakta den roll som kreditinstitutet spelar på finansmarknaderna. De behöriga myndigheterna i en viss medlemsstat ska också ta hänsyn till den potentiella effekten av sina beslut på stabiliteten i det finansiella systemet i alla övriga berörda medlemsstater.”
37. I bilaga XII ska punkterna 3 a och b i del 2 ersättas med följande:

- ”a) Sammanfattande information om villkor och bestämmelser vad gäller alla poster och delposter i kapitalbasen, inklusive de instrument som anges i led ca i artikel 57, instrument som omfattas av bestämmelser i lagar och avtal som ger kreditinstitutet ett incitament att lösa in dem, och sådana instrument som omfattas av artikel 154.9.
- b) Beloppet för det primära kapitalet, med separata upplysningar om alla positiva poster och avdrag. Det totala beloppet för de instrument som avses i led ca i artikel 57 och instrument som omfattas av bestämmelser i lagar och avtal som ger kreditinstitutet ett incitament att lösa in dem, ska också redovisas separat. Var och en av de redovisningarna ska specificera de instrument som omfattas av artikel 154.9.”

Artikel 2

Ändringar till direktiv 2006/49/EG

Direktiv 2006/49/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 12 ska första stycket ersättas med följande: ”Ursprunglig kapitalbas: summan av punkterna a–ca minus summan av punkterna i–k i artikel 57 i direktiv 2006/48/EG.”
- (2) Artikel 28 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- ”1. Instituterna, med undantag av de värdepappersföretag som uppfyller kraven i artikel 20.2-3 i detta direktiv, ska övervaka och kontrollera sina stora exponeringar i enlighet med artiklarna 106–118 i direktiv 2006/48/EG.”
- b) Punkt 3 ska utgå.
- (3) Artikel 30.4 ska utgå.
- (4) Artikel 31 ska ändras på följande sätt:
- a) I första stycket ska punkterna a och b ersättas med följande:
- ”a) Exponeringar utanför handelslagret gentemot den kund eller grupp av kunder det gäller får inte överskrida de gränser som har fastställts i artikel 111.1 i 2006/48/EG och som med avseende på kapitalbasen beräknas såsom denna anges i det direktivet så att överskridandet till sin helhet härrör från handelslagret.
- b) Institutet uppfyller ett ytterligare kapitalkrav för den överskjutande delen i förhållande till begränsningar som fastställts i artikel 111.1 i direktiv 2006/48/EG, varvid detta ytterligare kapitalkrav beräknas i enlighet med bilaga VI i det direktivet.”

- b) I första stycket ska punkt e ersättas med följande:
- ”e) Institutet ska till de behöriga myndigheterna var tredje månad anmäla alla fall där de gränser som fastställts i artikel 111.1 i direktiv 2006/48/EG har överskridits under de föregående tre månaderna.”
- c) Det andra stycket ska ersättas med följande:
- ”Vid tillämpning av led e ska storleken av överskridandet och namnet på berörd kund anmälas i varje fall där gränserna har överskridits.”
- (5) I artikel 32 ska första stycket ersättas med följande:
- ”1. De behöriga myndigheterna ska upprätta rutiner för att förhindra att instituten avsiktligt undviker de ytterligare kapitalkrav de annars skulle ådra sig för sådana exponeringar som överskrider de gränser som har fastställts i artikel 111.1 i direktiv 2006/48/EG så snart sådana exponeringar har förelegat i mer än tio dagar genom att tillfälligt överföra exponeringarna i fråga till ett annat bolag inom eller utom samma företagsgrupp och/eller genom att företa skentransaktioner för att stänga exponeringen under tiodagarsperioden och i stället skapa en ny exponering.”
- (6) I artikel 38 ska följande punkt läggas till:
- ”3. Artiklarna 42a, med undantag av led a i direktiv 2006/48/EG ska i tillämpliga delar även gälla för övervakningen av värdepappersföretag, om inte värdepappersföretaget uppfyller de krav som anges i artiklarna 20.2, 20.3 eller 46.1 i detta direktiv.
- (7) I artikel 45 ska datumet ”31 december 2010” ersättas med ”31 december 2012”.
- (8) I artikel 48 ska datumet ”31 december 2010” ersättas med ”31 december 2012”.

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 31 januari 2010. De ska skyndsamt meddela kommissionen texterna i de bestämmelserna och en jämförelsetabell mellan bestämmelserna och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med 31 mars 2010.

När medlemsstaterna antar sina genomförandebestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning i samband med att de offentliggörs. Medlemsstaterna ska avgöra hur en sådan hänvisning ska göras.
2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen texten i de viktigaste bestämmelserna i den nationella lagstiftning de antar på det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv ska träda i kraft den tjugonde dagen efter dess offentliggörande i Europeiska unionens tidning.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*För Europaparlamentet
Ordföranden*

*På rådets vägnar
Ordföranden*